Jutarnje izdanje

Poštarina plaćena

TRIBUNA

God. V | UREDNIŠTVO I UPRAVA: Sibenik ul. A. Šupuka. Tel. int. br. 47 Rukopisi se ne vraćaju. | četvrtak 7 Oktobra 1937 | IZLAZI SVAKI DAN Pretplata mes. 25.— (inostr. 35 din.) Čekovni račun 46.798 PRIMERAK 1. DINAR | Broj 223

Njemačka i Čehoslovačka

(Od našeg stalnog dopisnika

Berlin, 5 oktobra 1937.

Kolikogod bio težak i skoro nerješiv problem političkih i državnih odnosa izmedju Njemačke i Čehoslovačke kažu ovdašnji politički krugovi, ipak imamo smionosti da ustvrdimo, da je taj problem nastao uopće na osnovi jednoga velikog nesporazumka. Ako se jednom ukloni taj nesporazu-

mak, nestaće preko noći i sva pitanja, koja stoje u vezi s tim problemom, kao da ih nikada nije ni bilo. Taj nesporazum je nikao kao posljedica pogrješnog uvjerenja, da je Njemačka, pod vodstvom nacijonalsocijalista, neprijateljski raspoložena spram Čehoslovačke i da ona ima namjeru, da jednog dana raskomada mladu republiku Čehoslovačku, pa da sebi prisajedini njemačke krajeve, t. zv. Sudetsku Njemačku.

Takovo pogrješno mišljenje pada onog časa, kad se povuče paralela sa odnosom Poljske i Njemačke. Izmedju te dvije države postoje daleko spornija pitanja, koja duboko zasjecaju u narodni život jedne i druge države, pa bi dosljedno trebala da budu stalna smetnja u politici tih naroda. A ipak vidimo, da su se te dvije države vrlo lijepo sporazumjeli i da neprestanim sporazumjevanjem uklanjaju stare i nove sporove. Na obim stranama postoji naime dobra volja i jedinstveno vanjsko-političko vjerovanje, uslijed čega se je lakše mogla naći i osnovica za sporazum.

Izmedju Čehoslovačke i Njemačke ne postoji niti trećina veličine i obujma spora, koji je postojao izmedju Poljske i Njemačke, no ipak je taj daleko manji spor mnogo jači i opasniji, budući da on neprestano prijeti da uznemiri Evropu, koja toliko teži za mirom. Trebalo da pogledamo tom sporu u oči, da ga analiziramo i da vidimo, da li uopće ima razloga njegovom postojanju. U tu svrhu moramo baciti letimičan pogled na političku prošlost tih dviju država nakon svjetskog rata.

Poslije rata vladalo je u Čehoslovačkoj listom protunjemačko raspoloženje. Čitav narod je očekivao, da će se konačno obračunati s Njemcima u Čehoslovačkoj i da će dotadašnji gospodari Nijemci morati da postanu robovima, koji će služiti interesima čehoslovačke države. Tu i tamo dolazilo je tada i do velikih izgreda, ali je ondašnja koaliciona vlada socijalista i agraraca ubrzo ugušila to raspoloženje gotovo u zametku, pa je štaviše spremala teren, da i sami Nijemci dobrovoljno udju u vladu i da tako suradjuju na izgradnji mlade države. Kasnije se to i dogodilo zaslugom velikog državnika, pokojnog Antonina Švihle. Tada je Masaryk sanjao o švajcarskom sustavu države, jer se je vjerovalo, da u Čehoslovačkoj mora doći do ravnopravnosti obadviju narodnosti. Tadašnja zrela i realna politika čehoslovačkih državnika nije se mnogo obazirala na skroz separatističko raspoloženje njemačkih masa u Čehoslovačkoj, koje je inspirirao i vodio zagriženi njemački nacionalista, narodni zastupnik Lodgmann, nego je preko glave tih separatista tražila dodir i sporazum s vladajućim krugovima u Njemačkoj. I taj tihi prijateljski sporazum trajao je sve do dolaska nacijonalnosocijalizma na vlast.

Ta suradnja Čeha i Nijemaca u Čehoslovačkoj pretvorila se s vremenom u vrlo razumno prijateljstvo, tim više, što se u Pragu doista izlazilo Nijemcima u susret, Tome je dosta odprinijela i sretna gospodarska situacija Čehoslovačke, koja nije bila izložena tolikim fluktuacijama kao u Njemačkoj, pa su češki Nijemci bili zadovolj-

(Nastavak na 2 strani)

ČUVAJMO NAŠE MORE

Kinesko-japanski rat

Japanske linije

Sjeverna želj. stanica Šanghaja hrpa ruševina

popuštaju

Tokio, 6 oktobra (d) U Neukongu je jučer iskrcano 43 avijona za kinesku vojsku. Avioni su stigli iz Engleske. Drugim transportom stigli su dijelovi za 10 avijona-bombardera iz Sjeveroameričke unije.

Šangaj, 6 oktobra (d). Japanski avioni upaljivim bombama potpuno su uništili sjevernu Šangajsku željezničiičku stanicu.

Kineska pješadija prešla je, uz velike napore, konok oko grada i prešla u ofenzivu.

Osma kineska divizija kružila je na juniš mjesto Ping-hu bacivši japanske odrede prema Kju-senu u dubini od oko 40 kilometra.

San Francisko, 6 oktobra (d) Na Filipinskim ostrvima biće ovih dana iskrcano više bataljona američke vojske i mornarice.

Šanghaj, 6 oktobra (d). Navala japanskog pješaćtva pod zaštitom jake zaporne vatre nalazi svagdje na jak otpor Kitajaca tako da Japancima do danas u 8 sati u jutro nije nigdje pošlo za rukom izvojevati kakove znatnije uspjehe. Težište borbe bilo je danas oko Čapeja. Japanska pješadija je jurišala s ručnim granatama uz pomoć tankova na kitajske položaje, ali su se svaki put morali povući pred vatrom Kitajskih strojnih pušaka. Čapei se nalazi u plamenu i prije nego što je svanuo dan moglo se iz internacionalne kolonije dobro promatrali krvava gužva medju gradskim razvalinama. Uslijed jake topničke vatre u koloniji se osjeća jaka trešnja. U ostalim odsjecima oko Šanghaja u tečaju su velike borbe.

Šanghaj, 6 oktobra (d) Sjeverna gradska željeznička stanica, negda monumentalno djelo, danas je gomila ruševina.

U brdskim krajevima oko Ping-tinga operišu jake kineske kolone nalazeći se u stalnom napredovanju.

—**Pretsjednik japanske vlade** princ Konoe objelodanio je spisak artikala koji se nesmije više izvoziti odnosno uvoziti u Japan.

— **Kineska vlada,** prije početka rata prebacila je u londonske banke preko miljardu dinara zlata.

— **Japanski konzuli** napuštaju danas Sovjetsku Rusiju. Na teritoriji Sovjetske zemlje ostaje još samo ambasada i generalni konzulat u Moskvi.

Narodno pretstavništvo pokloniće se grobu na Oplencu

Beograd, 6 oktobra (g) U subotu 9 ov. mj. na dan tragične pogibje Viteškog Kralja Mučenika Narodno pretstavništvo će poslije opijela otići na Oplenac gdje će se pokloniti sjeni Velikog pokojnika. U 13 sati krenuće specijalni voz do Mladenovca, a odatle autobusima do zadužbine.

NJ. B. KNJEGINJA OLGA PREBOLJELA LAKU OPERACIJU.

London, 6 oktobra (d) Nj. V. knjegi nja Olga, koja već oiše dana boravi u Londonu, bilase podvrgla lakoj operaciji. Poslije operacije njeno zdravstveno stanje je zadovoljavajuće.

Njewjork, 6 oktobra (d) Sinoćnji listovi komentarišući govor pretsjednika g. Ruzvelta kažu da će otsada Sjevernoamerička Unija moralno potpomagati akciju Engleske i Društva naroda na obezbeđenju mira.

Uhapšen direktor ‚Kartagena nueva'

Valencija, 6 oktobra (d). Vlada Republike zabranilo je izloženje trima listovima, jer su objavili izvjesne članke koji su bili od cenzure zabranjeni. Direktor liste »Kartagena nueva« je uhapšen. Također i nekoliko cenzora.

Valencija, 6. oktobra (d). Na istočnom frontu vladina artilerija bombardovala je neprijateljske položaje. Istočno od Teruela vladine snage bombardovale su željezničku prugu.

KRALJEVSKI NAMJESNIK G. DR. PEROVIĆ U ŠIBENIKU.

Danas oko dvanajest sati stigao je u Šibenik Kr. Namjesnik g. dr. Ivo Perović. Kr. Namjesnik je pregledao novu zgradu gimnazije, novu carinarnicu i provezao se je novouredjenim predjelima grada, koji danas imadu sasma drugi izgled, negoli je to bilo u doba kad je g. dr. Perović, u svojim mladjim godinama obnašao u Šibeniku čast sreskog načelnika.

Gosp. Namjesnik je ostao zadivljen reguliranim ulicama, u velike mu se svidjela Poljana, Tyršev put i nova obala.

Prije dolaska u Šibenik, Kr. Namjesnik g. dr. Perović je dolazeći iz Splita prošao kroz Knin, Drniš i onda posjetio tvornicu Aluminijuma a. d. u Lozovcu, gdje je pregledao peći tvornice i cijeli uredjaj, ove jedine tvornice aluminijuma u našoj državi.

Kinesko-japanski sukob i Njemačka

Šibenik, 6 oktobra

Na mnogim stranama postavlja se u inozemstvu pitanje, kakvo će držanje zauzeti Njemačka u kinesko-japanskom sukobu, koji se vrlo pogibeljno zaoštrio. Pita se nadalje, ne bi li u slučaju eventualnog aktivnog zahvata Sovjetske Rusije u taj sukob, što prema najnovijim vijestima nije isključeno. Njemačka možda ipak intervenirala na temelju svog sporazuma s Japanom, koji je sklopljen prošle zime.

Takve misli i bojazni su beztemeljne i bezrazložne. Njemačko-japanski sporazum predvidja samo i jedino suradnju obih država u obranbenoj borbi protiv komunističke propagande, koju provodi moskovska »Kominterna«, a koja ima za cilj boljševičku svjetsku revoluciju. Prema tome je taj sporazum samo jedno utanačenje na kulturnom području i ništa više.

Vojnička utanačenja ili možda čak i sa vez Berlin—Tokio ne postoje. Njemački Reich će naravno već prema daljnjem razvoju istočnoazijskog sukoba i po svojoj vlastitoj uvidjavnosti odrediti svoje držanje u tom pitanju. Njemačka želi da ostane neutralna. Ona podržava doduše s Japanom vrlo prijateljske veze, što je uostalom došlo do izražaja i u spomenutom njemačko japanskom sporazumu protiv komunističke akcije, kao i prigodom nedavnog posjeta jednog japanskog krstaša u Kielu. Ali na drugoj strani vrlo su prijateljski i odnosi Reicha s Kinom, osobito oni gospodarske prirode, što je tek nedavno bilo osobito podcrtano prigodom posjeta kineskog ministra go spodarstva u Berlinu.

Iz navedenih razloga želi Njemačka, da se istočnoazijski sukob što prije izgladi mirnim putem u interesu obih bratskih naroda Azije. Jer iz svadje medju Japancima i Kinezima, iz medjusobne mržnje i krvarenja tih velikih naroda mogao bi prednosti da izvuče samo »nasmijani treći«, u ovom slučaju boljševička Rusija, koja je tek nedavno u teškim incidentima na gra nici Mandžukua otvoreno iznijela na javu svoje ekspanzivne namjere u Istočnoj Aziji.

*

»Pakt o nenapadanju«, koji je sklop ljen izmedju Nankinga i Moskve, sma tra se novom velikom opasnošću na Dalekom Istoku, a u svakom slučaju kao znatno pogoršanje tamošnjeg položaja, ovo čak i onda, ako taj pakt nebi sadržavao neke tajne klauzule (što dakako baš nije isključeno).

I baš zato naročito u Berlinu ne skri vaju svoje začudjenje, da je maršal Či angkajšek, koji je s komunizmom do sada doživio već toliko žalosnih iskustava, mogao da se odluči na ovaj korak. Jer ako Sovjetska Rusija sada iskorišćuje ovaj teški položaj Kine za ponovno približavanje kineskom narodu, onda to zacijelo ne čini iz kakvog altruizma, nego samo u traženju nastupnih cesta za boljševizam u njego vom naletu za provadjanje svjetske re volucije.

Imperijalistički i svjetsko - revolucijonarni interesi pokreću Moskvu na poduzimanje sviju koraka, samo da bi se čim više zategao današnji konflikt u Istočnoj Aziji. Kina treba uz ovu »potporu« da se pretvori u drugu Španjolsku. I dok je dosada možda po stojalo još nešto nade u ograničenje i skorašnje pogašenje ovog požara na Dalekom Istoku, nestalo je sada nažalost baš uslijed ovog pakto izmedju Nankinga i Moskve svake nade u tom pogledu.

b.

Njemačka i Čehoslovačka

(Nastavak sa 1 strane)

ni, što mogu da žive u sredjenim prili kama i nisu sanjali o tome, da dodju pod vlast Njemačke.

U Njemačkoj su u prvim godinama poslije rata glavnu riječ vodili socijalni demokrati, pa i ako je na jednoj strani postojala izvjesna pasivnost u narodnim pitanjima, bio je nacionalizam u Njemačkoj ipak vrlo jak i nikada se nije pomišljalo na to, da se napusti linija nacionalnog razvitka. Nacionalni razvitak je dakle bio normalan, pa ipak nije ništa stojalo na putu, da se službena Njemačka prijateljski sporazumije s Pragom. Današnji pretsjednik čehoslovačke Republike dr. Beneš imao je tada kao ministar vanjskih poslova vrlo mnogo odvažnosti, da lično doje u Berlin i da doprinese uredjenju političkih odnosa izmedju te dvije susjedne države. Dr. Beneš dobio je za svoju odvažnost i nagradu,

budući da mu je zbilja pošlo za rukom da sredi odnose s Njemačkom. Ti odnosi bili su vrlo korektni sve do dolaska Hitlera na vlast.

Zašto je dakle došlo do promjene, kada su uslovi državnog života ostali isti? Zato, što su stanoviti krugovi u Pragu zavedeni u bludnju, da vjeruju u agresivnost njemačke politike.

Vjerovalo se, da će se prilike sre diti, a pogotovo nakon svečane izjave kancelara Hitlera, da Njemačka nema uopće namjeru da napadne ili na naškodi Čehoslovačkoj. Hitler je htio svoju izjavu da učvrsti i s paktom korektnog prijateljstva, koje bi uklonilo sve sporove. Mi smo duboko uvjereni, da i ozbiljna čehoslovačka politika vjeruje u Hitlerove izjave i da bi bila spremna, da se ugovorom osigura mir i red na granicama. Pa ipak ne dolazi do toga i tu leži taj veliki, trajni nespo razum.

Njemačka želi mirc i sporazum s Pragom. Politika Čehoslovačke nalazi se u rukama uvjerenih demokrata, koji ne žele da uzimaju i ukidaju političke i narodne slobode njemačkog stanovništa u Čehoslovačkoj. Svi preduslovi za približenje su dakle tu, pa ipak obje strane sjede na ostricama noža. Ne ma stoga nikakve sumnje, da izvjesni krugovi potpiruju čehoslovački šovinizam i vode ga protiv Nijemaca u Čehoslovačkoj samo zato, da nebi došlo do sporazuma izmedju Čeha i Nijemaca. Ti krugovi nisu ni u kojem slučaju nacionalistički raspoloženi, nego su oni naprotiv u čitavom svom radu antinacionalni. Ali i dobri i razumni se u mreže te novodobne šovenske ideje, koja s nacionalizmom nema ništa zajedničkoga. Oni krugovi, koji tjeraju češku politiku u šovenske vode ne vole Čehoslovačku, niti to rade zbog toga, što bi ih u tom vodio nacionalni ponos. Vidili smo, da su češki nacionalni krugovi prije vrlo lijepo nalazili sve dodirne točke s Njemačkom. Danas toga više nema, jer se čehoslovački nacionalizam nalazi u rukama komunista i njemačkih židovskih i nežidovskih emigranata Čehoslovačka je upala u mreže njihove agitacije i time one mogućila sporazumjevanje s Njemačkom. Samo stanovita medjunarodna konstelacija nameće Pragu taj pseudonacionalizam, da bi se time hotimično spriječilo sporazumjevanje. Kada nebi bilo tih medjunarodnih upliva i kada bi progovorila narodna i samonikla čehoslovačka politika, pa bila ona još i mnogo nacionalnija, došlo bi za jedan dan do sporazuma izmedju Praga i Berlina.

Mala Čehoslovačka ima pravo da se brani i da štiti svoje državne interese, ali kada bi njeni vodeći krugovi bili zbilja nacionalni, primili bi u interesu svoje sigurnosti i evropskog mira ozbiljnu ponudu nacionaliste Hitlera. Nje mački nacionalista Hitler bi svakako bolje štitio čehoslovačke granice, nego li to čine medjunarodno oružje i medjunarodni sporazumi.

Jedno je svakako sigurno: sporazum Njemačke i Čehoslovačke imao bi za posljedicu, ako već ne posvemašnje likvidiranje njemačkog pitanja u Čehoslovačkoj, a ono svakako veliko ublaženje njegove aktuelnosti i oštrine. Za dobri i prijateljski sporazum izmedju Praga i Berlina doprinjeli bi svoju grivnu i čehoslovački Nijemci, svijesni da bi to bilo u korist nji hove čehoslovačke otadžbine, kao i na korist velikoga njemačkog naroda u Reichu, s kojim ih vežu krvne veze.

E. Komarović.

Preporučamo pretplatu za naš list odmah poslati unapred kako bi imali blagodat uezplatne osiguracije na 20.000 Din

koja je usko vezana uz kontrolu sa re dovno unapred plaćenom pretplatom svakoga pretplatnika.

Za dostavu pretplate upotrebite u platnice pošt. ček. zavoda KOJU MOŽETE DOBITI NA SVAKOJ POŠTI uz cijenu od 25 para komad, a troško va drugih kod otposlanja novaca nema.

— **Predsjednik irske vlade De Valera** stigao je iz Ženeve u Pariz, gdje će pregledati medjunarodnu izložbu.

— **Preko hiljadu djece iz Španjolske** stiglo je u Berlin, te će biti smještena u raznim njemačkim gradovima.

— **General Franco** potpisao je ukaz o kovanju novog novca za nacionalističku Španjolsku.

— **Vlada nove Zelandije** izjavila se protiv bojkota japanske robe.

— **Maršal Badoglio** i njegova hćerka bili su gosti kraljevskog namjesnika Hortya na intimnom objedu.

KRATKE VIJESTI

— **Napredovanja** japanaca su obustavljena. Blada u Tokiu odlučila je imenovati vladu za osvojene krajeve sa sjedištem u Pajpingu.

— **Za novog direktora** Direkcije saobraćaja u Splitu postavljen je dosadašnji načelnik g. Rikard Visin.

— **Čuveni tenor** Jan Kiepura odliko van je poljskim ordenom Zlatnog Krsta za zasluge.

— **Bolest nadbiskupa** g. dr. Bauera **kreće na bolje.**

— **Engleski Donji dom** (parlamenat) sastao se u redovno zasijedanje. Na prvoj jučerašnjoj sjednici vođa opozicije major Atli predao je pretstavku pretsjedniku vlade, kojom se traži opšta debata o Dalekom Istoku.

— **Ministarstvo vazduhoplovstva** u sklopu vlade biće uskoro uspostavljeno u Turskoj republici.

— **Da bi sprečili** dalnje krvave sukobe britanske vlasti odlučile su preduzeti najstrože mjere, pa i proglasiti opsadno stanje nad Palestinom.

— **Spomenik industrijalcu Petru Tesliću** u njegovom rodnom mjestu Ostrvici u Lici biće otkriven u nedjelju 10. o. mj. ispred zgrade Prosvjetnog doma, koju je podigao pokojnik.

— **Izložba slike stoke u Banjaluci** održaće se od 7 do 9 novembra ove godine.

— **Preslušavanja u aferi Pučke štedionice** u Zagrebu već su započela i po tvrdjen je istražni zatvor za glavnog počinitelja dra Branimira Deželića, Oskara Sauera i Petra Gregorića. Naknadno je provedeno još nekoliko uapšenja.

— **»Jadranski dan«** u cijeloj zemlji proslavit će se ove godine svečano 31 oktobra.

— **Vepar težak 354 kg** ubijen je ovih dana u daruvarskim vinogradima. Ubio ga je tamošnji posjednik Franjo Štolc.

— **Obijesni beogradski mladići** Svetozar Stamenković i Mirko Šantić uhap šeni su jer su nasilno odvezli autom je dnu mladu djevojku, a onda je zlosta vili i izbacili iz auta, nedaleko hotela »Srpski Kralj«.

— **Izmedju antifašista i komunista** s jedne i policije s druge strane došlo je u Londonu do oštrih sukoba, jer su komunisti htjeli na svaki način spriječiti javnu paradu engleskih fašista.

— **Izmedju Poljske i Austrije** opažaju se znakovi približenja, te se u tom smislu tumači i sastanak pukovnika Becka s austrijskim tajnikom za vanjske poslove dr. Schmidtom u Beču. Još ve ću važnost dobiva taj sastanak nakon nekidašnjeg sastanka dr. Schuschnigg-dr. Hodža.

— **Vodje bugarskih političkih stranaka** koje su zabranjene i komunisti iz dali su mnoštvo letaka protiv Krasnovskog, ministra unutrašnjih prava i ustavnog stanja. S time u vezi redarstvo je povelo velik broj uapšenja.

RADIO

ČETVRTAK

Veliki koncerti i razno

19.10 Historija bečke šume — Breslau
19.10 Vesele vojničke pjesme i marševe — Frankfurt.
20.— Koncertno veče — Beograd.
21.45 Radio kapela — Budapest.

Opere i operete

19.10 »Brijač od Bagdada« (Cornelius) Hamburg.
21.— »Trubadur« (Verdi) — Milano.

MALA KRONIKA

KAKO U JAPANU PIŠU ROMANE

Japanski romansijeri i dramatičari vole u svojim djelima iznositi na scenu bezbroj lica, tako da se često ni sami pisci ne mogu snaći među svojim junacima. Nedavno je u Japaiu umro jedan poznati japanski ramansijer, koji je za sobom ostavio 209 romana. On je svoje romane pisao na originalan način. Da bi se snašao među mnogobrojnim figurama svojih romana, on je naručio veliki broj lutaka raznog izgleda i tim lutkama dao imena junaka iz romana. Lutke su bile poredane u njegovoj sobi za rad oko pisaćeg stola i on se dobro snalazio, iako je u nekom romanu imao i po 200 glavnih junaka. Kad bi neki od tih junaka umro ili poginuo u romanu, pisac ga je stavio u ormar. Često je, po pričanju slugu, pisac zastajao pred nekom ljepšom lutkom i glasno govorio: »Da li da te ubijem ili još ne?« Jednom je naišao jedan trgovac u posjetu kod pisca, kad je ovaj baš dovikivao jednoj svojoj lutki: »Ubiću te, ubiću te!« Trgovac je mislio da se to na njega odnosi i — pobjegao je.

20.000 DINARA ZA JEDNO BRIJANJE

U talijanskom gradiću Vicenza jednom brijaču došao je nepoznati, te ga zamolio da ga obrije. Kako nije imao sitnog novca nego samo krupne bankanote, muštorija je dao brijaču jednu srećku tripolitanske lutrije, koja je po nominali vrijedila otprilike svotu, koja je određena za nagradu brijačima za jedno brijanje. Brijač je uzeo srećku ali se iza toga nije brinuo punih osam dana da je negdje unovči. Kad je slijedećeg dana pregledavao listu izvučenih zgoditaka, na svoje veliko iznenađenje je opazio, da je njegova srećka dobila zgoditak od 10.000 lira, što u našem novcu iznosi vrijednost on je preuzeo novac. Ko je bio goood preko 20.000 dinara. Drugi dan spodin koji mu je dao novac nije se doznaio, a ustanovljeno je da je bio stranac koji je putovao po Italiji, jer dotična srećka nije kupljena u Vicenzi nego u nekom drugom mjestu Italije.

KAKO SESLAVI BOŽIĆ U RUSIJI

Poznato je da se sovjetska vlada i radnički proletarijat u Sovjetskoj Rusiji uporno bore protiv ere i Boga. Broj zatvorenih crkava u Rusiji je danas ogroman. Ipak, pobožnost ruskih masa, duboko ukorenjena u rusku narodnu dušu, sovjetski vlastodršci nisu mogli da iskorene. Tako se danas bar najveći pravoslavni praznici održavaju. Narod pobožno dolazi u crkvu da verni se okupljaju pod vedrim nebom se pomoli Bogu. Gde nema crkve, i tu se mole Gospodu.

Komitet rada Sovjetske Rusije objavio je nedavno proglas, po kojemu se 25 i 26 decembar ne mogu smatrati praznićnim danima, kako to propisuje pravoslavni kalendar. U fabrikama, državnim preduzećima i nadleštvima i svima radionicama ima se tih dana raditi kao obično. Božaćni praznik se ne sme proslaviti, pod pretnjom velike novčane kazne i zatvora. Ko o Božiću ne bude došao na posao, biće neodložno otpušten.

MALE OGLASE

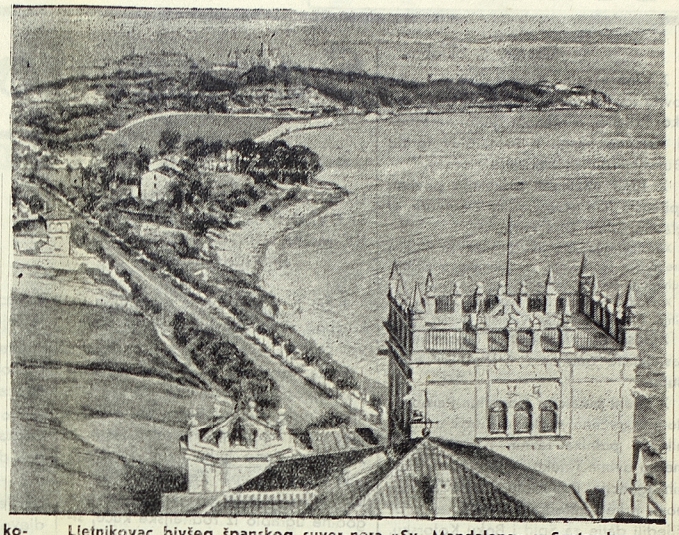
za naš list prima administracija svakog dana do 2 sata poslije podne.

Sva unajmljenja soba i stanova, prodaje, kupnje i traženja oglašujte preko našeg lista.

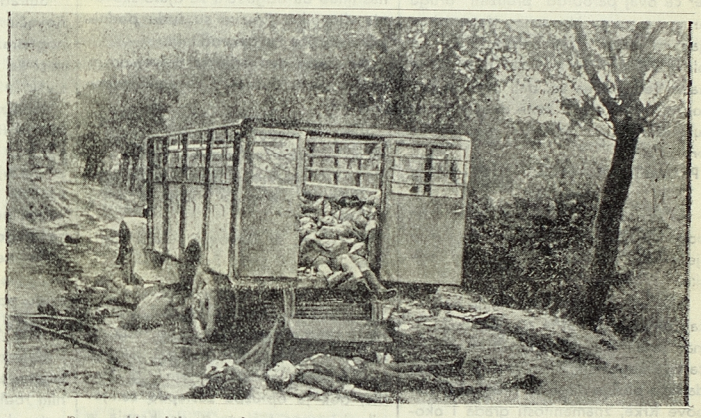
SVJETSKI DOGODJAJI U SLICI

Japanski general Mateni bivši komandant japanskih trupa, pobjednik kod Šangaja.

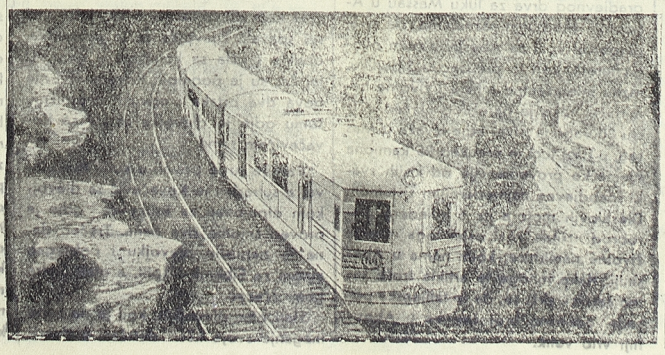
Ljetnikovac bivšeg španskog suver-nera »Sv. Mandalene« u Santanderu.

Prevoz kineskih trupa kroz japanske bojne linije.

Ovo nije filmski snimak nego bijeg kineza iz Pongoja.

U Lidney puštena je u promet nova lokomotiva sa Dizel-motorom.

KROZ ŠIBENIK

GRADSKE

Šibenik, 6. oktobra

X **Kino »Tesla«** donosi dirljivo pusto lovnu igru o uljenoj groznici u balkanskoj Polanci, o njenom sjaju i katastrofi. Glavne uloge u »Anatolu« igraju Gustav Fröhlich i Brigitte Hornay.

X **Kino »Balkan«** prikazuje poznati špijunski film »Gospodica Docteur«. U glavnoj ulozi Dita Perlo.

X**Restauracija »Slavija«** (vlasnik Ana Čala) preporuća se svojom prvoklasnom domaćom kuhinjom. Prima abonente.

X **»Krka« restauracija i kavana.** Odlična kuhinja. Dnevno orkestar. Vlasnik: Bučar.

X**Gostiona »Maribor«** najomiljelije sastajalište gurmana. - Vlasnik: **Ante Bujas.**

X **Strani putnici u Šibeniku.** Parobrodom »Lovćen« stiglo je jutros u Šibenik 55 putnika raznih narodnosti, a medju ovima i nekoliko novinara, stranih agencija. Putnici su pregledali slapove Krke i katedralu a u 11 sati proslijedili dalje za Split i Boku Kotorsku.

Ovo je jedno od zadnjih putovanja parobroda »Lovćen« Zetske plovidbe, jer će ovaj parobrod preuzeti drugu prugu, a prugu Venecija—Kotor obavljati će jedan drugi parobrod Zetske plovidbe, koji je naročito u tu svrhu nabavljen. Nezna se, dali će novi parobrod i preko ove zime obavljati ovu turističku prugu, ili će je preuzeti na proljeće.

PROMET STRANACA U SJEV. DALMACIJI

Po do sada prikupljenim statističkim podacima, ljetna sezona stranaca je u sjevernoj Dalmaciji bila bolja od lanjske.

Iako mi u Šibeniku nemamo stranaca koji dolaze ovdje na ljetovanje, imao je Šibenik nekoliko stotin stranaca više nego lani. Ti su se zadržali par dana, a poslije nego su pregledali slapove Krke, znamenitosti grada i okolicu.

I Biograd na m. je ove godine bolje prošao. Glavni turistički objekt u Biogradu: hotel »Ilirija«, bio je ove godine posjećen od stranih grupa iz Njemačke, Poljske, Madžarske i Austrije. Frekvenca u ovom hotelu za vrijeme ljeta bila je od 70—100 stranaca dnevno.

Ljepote Biograda i historijske znamenitosti grada i okolice, dolaze sve više do izražaja.

Zlarin je u prošloj sezoni još najbolje prošao. Frekvenca stranaca je bila skoro dvostruka u prispodobi sa lanjskom godinom. »Princeza koralja« je pronijela glas ovog tihog ljetovališta i preko naših glumica, tako da je ove godine bilo posjete i iz inostranstva.

I Tijesno dolazi sve više do priznanja. O posjeti u hotelu »Borovnik« smo već jednom pregovorili,, a sa proširenjem hotela i sa velikom terasom koji će se do nove sezone izgraditi, Tijesno će pružiti strancu pravo uživanje.

Rado ćemo iznijeti podatke o prošloj sezoni i iz drugih mjesta sjeverne Dalmacije, pa očekujemo o tome izvještaje od odbora za poljepšanje mjesta dotičnih ljetovališta, ili općina.

UPOZORENJE

Prvi broj našeg lista poslali smo mnogima na ogled. Molimo one koji ne žele da ga primaju neka nam ga vrate.

Ako bi adresa bila netočna ili nedovoljna molimo da nas se izvjesti.

Senzacijonalno vjenčanje u sudskim tamnicama

UZEO ZA ŽENU DJEVOJKU KOJU JE SILOVAO DAN PRIJE RASPRAVE, DA NE MORA ODGOVARATI ZA OVO KRIVIČNO DJELO.

Jučer je u tamnicama ovdašnjeg Okružnog suda obavljeno javno rijetko vjenčanje.

Đoka Kovačević pk. Periše rodjen u Kosiću, općine Kosovlučke, sreza Danilov-grada, Zetske Banovine, 30 godina star i srpsko-pravoslavne vjere uzeo je za ženu Jurku Bačić Šiminu iz sela Galovac, opć. Zemunik, sjeverne Dalmacije, koju je on na 22 juna ove godine ugrabio iz roditeljske kuće, silovao, a onda napustio.

Stvar je došla pred sud i on je danas imao da odgovara za djelo silovanja djevojke. Prijavu su sudu podnijeli djevojka i njeni roditelji.

No jedan dan prije rasprave, on je izvršio svoju dužnost i djevojku vjenčao.

Kako je djevojka rimo-katoličke vjere, to je prešla na pravoslavlje, a onda je vjenčanje obavljeno i to po pravoslavnom svećeniku tamnica popu Prostranu.

Vjenčanju su kumovali sudski nadzi ratelji tamnice: Božo Bulović i Uroš Opačić.

No dok se stvar ne objasni, održana je pred senatom okružnog suda jutros vrlo interesantna rasprava. Istoj je pretsjedavao sudski savjetnik g. Slavić, dok je optužbu zastupao zamjenik državnog tužioca g. dr. Kronja, a optužbu advokatski vježbenik g. Milivoj Grubišić.

Državno tužiloštvo tuži Kovačevića: što je u Galovcu dne 22 6. 1937 na večer silom odveo nevinu djevojku Jurku Bačić iz Galovca u namjeri da šnjom živi u bludu, na način, da kad se je ona pojavila na kućnim vratima, da ju je neopazice pograbio za ruke, te uz pomoć svojih ortaka Burčul Mile p. Mitra i Marka Šare pk. Bože odveo u obližnju šumu, zatim u kuću svog ortaka Barčul Mile i najzad u Benkovac, odakle je pobjegao, nakon što je šnjome proveo dva dana.

Otac djevojke koji je došao kćeri u pomoć, uhvaćen je za gušu i bačen na zemlju.

Istodobno su tužena i dva njegova ortaka Burčul i Šare, što su mu pomagali da to djelo izvrši.

Dan prije nego li je otmicu izvršio, bio je Kovačić sa nekom izlikom kod djevojke i bez da je ona primjetila uzeo joj sa kreveta 444 dinara, što je imala prištedjenih.

Sutradan t. j. na dn otmice, bio je Kovačić otpušten iz službe pograničnog stražara iz razloga koji ne stoje u vezi sa njegovim ljubakanjem. On je služio u Bahin Dubu kod Zadra.

Mnogo vremena prije ove otmice, bio je Kovačić bacio oko na djevojku, koja mu se je u velike svidjela, pa je nastojao da ju svim mogućim obećanjima privuće k sebi. No ona ga je uvijek odbijala i nije htjela ni da čuje za njegova obećanja. Ona je držala, da on ne misli ozbiljno da je ženi, već samo da se šnjom zabavlja i zadovolji svoju pohotu.

KOVAČEVIĆ PROSI DJEVOJKU

Kad nije kod djevojke mogao da uspije, onda je Kovačević pošao k njenim roditeljima da ju zaprosi i to dva puta, ali su ga oni oba puta odbili, jer im je kćer Jurka kazala kako i što on misli sa njome.

Kovačević je po optužnici, sada skovao plan, da je ugrabi. Tu je priliku upotrebio kada je bio otpušten iz službe i imao otputovati svojoj kući, raču najući, da će na taj način najlakše zamesti trag.

On je odlučio, da sa dva svoja pomagača dodje pred Jurkinu kuću, da je izazove pred vrata, da je onda ugra bi, ali ne u namjeri da je vjenča, već da se neko vrijeme šnjom pozabavi pa da onda otputuje u nepoznatom pravcu.

Njegov ortak Burčul Mile zamolio je djevojku da mu iz Zadra donese nešto kolača i kad je već bila mrkla noć stao je Burčul dozivati, da izidje u dvorište i da mu dade kupljene kolače.

U kući djevojke su u to doba već svi spavali. Djevojka se je probudila, obukla i sišla sa kolačima u dvor. U taj čas su je pograbili Kovačević i njegova dva ortaka i odvukli u obližnju šumu gdje je djevojka ostala sa Kovačevićem sama.

Kasnije su je poveli u kuću Burčulovu, a sutradan je Kovačević sa djevojkom otputovao za Brukovce gdje je proveo šnjome dva dana. Trećeg dana je napustio djevojku i pobjegao autom za Šibenik i Split, a otale netragom iščezao.

Stari otac djevojkin, koji je na zapo maganje svoje kćeri dotrčao u dvorište da joj pomogne, bio je uhvaćen za gušu i oboren na zemlju, pa nije mogao da sprijeći otmicu.

Stvar je prijavljena sudu, Kovačić uapšen i danas je morao za ovo djelo da odgovara.

Medjutim se je cijela situacija u njegovu korist izmjenila, vjenčanjem djevojke.

Rasprava se je s toga očekivala sa velikim interesom.

Kad je djevojka pristupila pred senat rekla je:

— Pa to je sada moj muž Gjoka! Ne mogu ja ništa zla reći protiv svoga muža . . . Neću da govorim, ni da svjedočim! —

A stari Šime Bačić, otac Jurkin, zapitan što ima da kaže o svemu reče:

— Ma jesu li se oni zaista vjenčali?

— Jeste! — odgovori mu pretsjeda vajući.

— A gdje to? — zapita Sime oprezno.

— Evo sad ćeš čuti! — odgovori mu pretsjednik i Šimi je tada svečano pročitan akt vjenčanja izmedju Gjoke i Jurke, izvršenog u tamnici.

— E kad je tako — — — reče Šime počešavši se iza uha — nije ništa bilo g. suče — — — mladost ludost — — — i ja sam bio mlad znate — — —

— Ma hoćeš li ti svjedočiti protiv Gjoke? — zapita ga pretsjednik Slavić

— Ko? Je li ja? Bože učuvaj! — — — Pa kako ću protiv njega — — — pa sad mi je zet — — —

Sud je riješio i Gjoku i njegova dva ortaka, jer nije bilo koga da svjedoći.

Svi su u sudu bili veseli i ganuti, pa su se zagrlili i izljubili.

— Nisi vala Gjoko trebao da praviš ove komedije, neka ti Bog prosti! —

I izidjoše.

ŠTO SE SBE NE ŠALJE U ABESINIJU.

Kako smo već javili, u Šibeniku se nalazi parobrod »Nita« jednog talijanskog parobrodarskog društva, koji na stovarištu Šipada krca 1200 kubika gradjevnog drva za luku Massau u Abesiniji. Medjutim saznajemo, da ovaj parobrod vozi za Abesiniju osim ovoga tereta, koji je preuzeo u Šibeniku, razne interesantne artikle i životne namirnice. Tako je parobrod ukrcao u Trstu 80 vagona pive, koje izvaža u Massau, u istoj luci je preuzeo 95 kamiona njemačke proveniencije od kojih svaki snabdjeven najmodernijim sistemom Dieselovih motora na 6 cilindera. Parobrod »Nita« vozi osim toga mnoge životne namirnice, kojih nema u Abesiniji. Kako mnoge te artikle troše samo časnici, drži se, da je talijanska posada, odnosno broj časnika u Abesiniji vrlo velik.

Imetak za kanarinca

Prije kratkog vremena doživio je južnofrancuski grad Limu pravu senzaciju, koju je proizveo jedan kanarinac. On je naime pobjegao iz stana svoje gospodarice inače stare gospodice i velike ljubiteljice životinja. Usidjelica je skora počinila samoubijstvo kad je vidjela, da će sva potraga za njezinim kanarincem ostati bez uspjeha. Žena se napokon dosjetila, da raspiše nagradu za onoga, koji joj njezinog kanarinca živa i zdrava nadje i povrati. Nagrada je iznosila 10 hiljada franaka, dakle cijeli jedan imetak. Nije čudo da se svo stanovništvo grada Lima dalo u potragbu za nestalim kanarincem, jer se svatko nada da bi mogao dobiti nagradu. Kanarinac ima na jednoj nozi crveni prsten, po kojem ga nalaznik može prepoznati.

VIJESTI

KROZ SPLIT

Splitske šetnje

Bogu i vami

Ovega san lita bi' ču' da je jedan likar u Kaštelin dobavi' oni aparat Zajlais. Odmar san se informira' zaraj tega, jerko mi ovo livo rame nij' funkc' joniralo u redu. O Bože moj, kad čoviku projde 25, recimo i 30 godin', nij' višje mlad ka' kap'ja, pa ako mu ča smeta, va'ja se tomu oprit, va'ja to istirat.

Bi' san dosta ču' o tomu Zajlajsu, i kako su toliki bili u Galspach i u Ormožu, i da je tolikiman, niki aparat ko ji ispušća pustu lektriku, dosta dobro učini'. Pita' san i nike likare, i svi su mi rekli da mi nemore naškodit', a da će mi svakako učinit dobro. Jedan m'e reka':

— To puno koristi, to čini skoro mirakule, jer su se s tin aparaton izličile i teške bolesti. Pomaže priko načina, samo se nezna zašto i kako.

Ja san mu reka' da meni nij' stalo znat' zašto i kako će mi koristit, vengo da mi koristi. To je za me glavno.

I naprid san se ispitiva' i bilo je govora a i onima i elekrodima, i kako oni izgubu rotu, a to prouzrokuje boli a onda i 'lektrika jopet istira: a la marš svak na svoje misto!

I poslin tega san iša' u Kaštile.

Gre se autobušon i vaporon.

Ja šan iša' vaporon. Vapori Jadranske Plovidbe gredu svako jutro, sad jedan, sad drugi, na osan uri iz Splita za Trogir, i na jedan bot se vraćaju u Split. Vapor tiče Lukšić pa Kaštel Stari, a onda gre u Trogir, a na povratku obratno.

U K. Stari se dolazi na 9 uri a vapor gre za Split na podne, tako, da čovik lipo dojde doma na obid. Jema i popodne vapor, i more se ostat do popodne, a sada u Kaštelin jema 'oteli i pansioni koliko te vo'ja, i sve dobro i svuda se lipo more obidvat. Jedino smetaju malo mušice jerbo je tamo domovina o' mušic', ka' jemaju fabriku o' mušic', i te mužice jemaju zube jerbo grizu kroz robu deboto a kroz bi čve ka' ništa.

Tako eto ti me jedno jutro u Kaštile, i dojden u likara. To Van je mladi dotur Franc Vuletin. Otac mu je Kaštelanin, a mater iz Splita.

— Dobro jutro!

— Dobro jutro!

Sinpatičan, otvoren i pun ustrp'jenja s bolesniciman. Ma čin san bi' uliza' i kad san vidi' koje sve libre jema, od mar san bi' razumi', da nima bit za ba cit' a i rekli su mi bili da govori šest, sedan jezikov i da je virtuoz na pianofortu, da Mozarta i Griega na pamet udara.

Ulizan ja u ambulancu.

Potužin mu se na ovo moje livo rame. On me najprin ispita, pregleda me i izmiri mi tlak krvi, pa me savituje da učinin kuru od trideset 'letrižni' zračenja. Za deset dan tri puta na dan, oli jetnaest dan' dva puta na dan, sve je isto, a ča je najglavnije nij' skupo. dva puta na an, i počmen se zgračit.

Da gren sad govorit o visokoj napetosti, o toj frekvenci, o aparatu, to ma lo ko more razumit. Jedan veliki ka' ka šun, unutra je aparat a likar jema u ruci jeden ka' buzovan, i s otin buzdovanon zrači bolesnika. Iz tega ka' buzdovana gre 'letrika u tilo bolesnika Čuje se jedan ka' ugodni vitar, a kadikad nastane iskra ,malo upeće, ma u isti čas i projde.

Tano san naša' puno svita.

Niki su bili pri svršetku ličenja, niki su samo od par dan' dolazili, a niki stopro počeli ka' i ja.

Naravna stvar, svi oni novi bolesnici pitaju one koji se već liču, kako in čini, kako se osjećaju, a svi splićani, od prvoga do zadnjega, pitaju: »Boli li?«

Gledan i slušan.

— Evo, ono je treći dan da dolazin — govori jedan trogiranin — nisan prin moga' skale činit', a sad gren ka' 'tić, i ne pušeh više ka' gren.

— A ja — govori jedan drugi — ni san moga' vratan maknut', bi' ni'e ukočen, a sad vidite — i okriće glavu na sve strane.

— Jema devet godin' da san jedva šća pen moga' 'odit' — treći će jedan — a jučer san baci' šćap u drače i evo me. — pa se usta' s katride, vas se uspravi' i sta' je šetat po komori.

I sve ovaki razgovori a svi su svršivali: »Bog mu da' zdrav'je!« to ka' likari.

— Bogu i Vami — govori likaru jedna vlajina koju su bili donili na porcuipoб jed uijsod ues ono — nuijuej jutros mogla svojim rukam da spletem kosu — hvala Vam, Bog Vas blagoslovia!

— Bogu i Vami — govori jedan solinjanin — Bog Vam da' svako dobro. Drugi sam čovik. Diglo mi je sve ka' rukom.

— I meni ka' rukom — oziv' je se nika Tone Kaštelanka — evo poslin toko godin' san klečala u crikvi na dan mog svetog Antona. Bogu i Vami.

I evo sve ovake razgovore i zafaljivanja likaru san svaki dan sluša', a ča je najglavnije, ja san svojin očiman gleda' i opaža' kako se niki koji su bili zgrčeni, svaki dan lipo usprav' jadu.

I svi svaki dan, dok čekaju na red da se pojdu zračit', osin ča se razgovaradu, svi miču rukan i nogan, i s onigan, i s onin stranan koje su in u'vaćene od reume, dižu ruke i noge i ku šaju koliko svaki dan bo'je moredu uzdignut.

Poče' san i ja dizat ovu livu moju ru ku i kuša' san koliko i kako je mogu zdignut', pa san i ja opazi', poslin 4—5 dan' da mogu lipo š njim isto sve ka' i desnon.

Nastavi' san ličenje i učini' san tride set pračenja. Učinilo m'e dobro i za drugo i za sve san ocuti' da m'e sad puno bo'je, pa san i ja likaru u zadnju reka':

— Bogu i Vami, i meni je sve prošlo ka' rukon!

I osta' san mu puno zahvalan.

U.

Novi nalazi oko Dioklicijanovog mauzoleja

Kopanjem temelja za novu sakristiju se nastavlja i svakog dana se otkopa po koji važan historijski detalj. Juće je nadjeno nekoliko loća i grobova sa mnoštvom kostiju a danas je otkopano jedna kolona sa kapitelom koji potjeće iz starokršćanskog ili ranijeg sred njeg veka. Koloni je postavljena vrtikalno pak se pretpostavlja da će se otkriti kakav novi postament na kojem kolona počiva.

Danas je pregledao radove oko otkopanja temelja Kr. Namesnik g. dr. Ivo Perović kojem su Ban g. dr. Jablanović i predsednik gradskog poglavarstva inž. g. Kagotić izložili važnost čišćenje čitavog prostora oko carevog **mouzoleja . Kr. Namesnik g. dr.** Perović se je ponovo povratio i u prisustvu splitskog biskupa preuzvišenog g, dr. K. K. Bonefočića razgledao sve radove i razgovarao o mogućnosti čišćenja i uredjenja prostora oko mouzoleja. Kako saznajemo Kr. Namesnik g. dr Ivo Perović obećao je svoju pomoć da bi se ovo pitanje od velike kulturne važnosti što pre i na opšte zadovoljstvo rešilo. **(b)**

X **Izbori skupštinara za bolesnički fond saobraćajnog osoblja.** Danas se vrše izbori za skupštinare bolesničkog fonda saobraćajnog osoblja oblasne u prave Zagreb, kojem pripada i osoblje direkcije pomorskog saobraćaja u Splitu. Podnete su tri liste i to jedna sa Stjepanom Blažekom, šefom stanice Zagreb, drugo sa Antunom Sabljak, nadzornikom elekr. postrojenja pri drž željezn. u Zagrebu i treća sa g. Grgom Kneževićem, nadzornikom pruge iz Zagreba. Glasovanje se vrši u Splitu kod železnice i Direkcije Pom. saobraćaja naročitim listićima a rezultat glasanja biće poznat kad završi glasanje koje traje do 6. časova. **(b)**

X **Komemoracija i pomen 3 obletnice tragične smrti Viteškog Kralja Aleksandra I. Ujedintelja u Marseilu 9. X.** Sokolsko društvo i Narodna Ženska Zadruga pozivaju sve svoje članove da uzmu učešće oko priprema za komemoraciju treće obljetnice tragične smrti Viteškog Kralja Aleksandra I. Ujedinitelja.

Na tragičan dan 9. oktobra posle podne u 4 časa izvršiće se na gatu majora gde je domovina primila iz tudjine mrtvo tijelo Kralja. Stojana kod Spomenika svećan pomen te položiti ven ci i cveće na uspomenu Velikom i Neumrlom Kralju. **(b)**

X **Dar gradskoj biblioteci.** Italijanski generalni konzul u Splitu g. Ardini po naredbi ministra prosvete a u cilju što jačih **međusobnih kulturnih** veza izmedju Jugoslavije i Italije dostavio je preko predsednika gradskog Poglavarstva inž. g. Kargotića na dar za gradsku Biblioteku hiljadu primeraka Leopardijevih »Cantica« izdanih prilikom prve 100 godišnjice pesnikove smrti te publikaciju Kr. Akademije dei lincei Dal regno all' Impero. **(b)**

OGLAŠUJTE u „TRIBUNI“

Split, 6 oktobra.

X **Viceadmiral g. Marijan Polić** doplovio je jutros jahtom »Vila« sa juga u Split. U Splitu je dočekan od komandanta Pomorske Obalne komande kapetana b. b. Kostera, komandanta vaz duhoplovstva kap. b. b. g. Preradovića i mnogobrojnih oficira. U Splitu će se zadržati nekoliko dana po službenom poslu. **(b)**

X **Konferencija zemaljskog Saveza ugostitelja iz cijele zemije u Splitu koja će rešiti važna pitanja hoteljerstva.** Jutros je u trgovačkoj industrijskoj komori održana konferenca Saveza Ugostitelja sa delegatima iz Primorske Banovine oko osnivanja Banovinskog Saveza ugostitelja u Splitu.

ferenci su učestvovali delegati iz Benkovca, Šibenika, Makarskog, Mostara i Splita. Posle diskusije po raznim pitanjima, biran je odbor, koji će izvršiti sve potrebne predradnje, donjeti pravila i sazvati konstituirajuću skupštinu za osnivanje Saveza.

Konferenciji su učestvovali i članovi Uprave eZmaljskog Saveza Ugostitelja Bogdanovićem i generalnim sekretarom na čelu sa predsednikom g. Vladanom rom g. Veselinom Sekulovićem.

Posle podne u 4 časa održana je sednica uprave eZmaljskog saveza na kojoj će se raspraviti i donjeti važni za ključci a sutra u jutro održava se vanredna skupština zemaljskog Saveza. delegata iz cele zemlje koji spadaju u

Skupštini će učestvovati preko 50

X **Seljak Petar Odok osudjen radi ubistva na 10 godina zatvora.** Jutros je pred okružnim sudom sudjeno Petru Odok, seljaku iz sela Bristivice općine Muć zato što je 11 jula ov. god. u svadji nožem ubio seljaka Ivana Barićevića.

Do krvavog obračunavanja izmedju seljaka došlo je radi spora oko kradje manje količine boba koju da je ukrala žena Petra Odoka. Pod predsedanem sudije g. Brnetića donesena je osuda kojom je Odok osudjen na 10 godina zatvora. **(b)**

X **Neuspio pokušaj naplate uloška sa ukradene poštanske knjžce.** Juče je iz jedne gostione civiluko iz holjetka jednog gosta nestalo uložna knjižica poštanske štedionice koja je glasila na os od 950 din. Nestanak uložne knjižice je nakon kraćeg vremeena javljen policiji koja j odmah obavjestila Poštu da zadrži onoga ko dodje radi isplate sa ove knjižice. Oko 5 časova kad se jee prijavio neki Dragomir P. mladić od 19 god, bio je uhapšen i sproveden na upravu policije radi saslušanja. Uapšeni D. P. izjavljuje da je našao knjižicu na podu u gostioni a da je htio podići dinara 500.— jer mu je novac potrebit. Kupon za isplatu ispunio je neki njegov prijatelj kojega dobro ne poznaje. Policija je pridržala prepredenog varalicu dok se objasni ovaj slučaj oko kradje i naplate uloga sa nestale uložne poštanske knjižice. **(b)**

MALE OGLASE

za naš list prima administracija svakog dana do 2 sata poslije podne.

Sva unajmljenja soba i stanova, prodaje, kupnje i traženja oglašujte preko našeg lista.

O dvadesetoj godišnjici smrti Frana Supila

Prošloga 25. mjeseca navršilo se dva deset godina od smrti — prerane i go tovo tragične smrti — jednoga od tvo raca Riječke rezolucije, začetnika »no vog kursa« u bivšoj Hrvatskoj i pobornika našega narodnog jedinstva — Fran Supila. On rodom iz bivše dubro vačke republike, od prirode nadaren samouk silom prilika ostavlja u mladim godinama Dubrovnik i dolazi na Rijeku, gdje postaje urednik »Novog Lista«, koji pokrenuše napredniji rodoljubi Hrvatskog primorja. Supilovim dolaskom na Rijeku i pojavom »Novog Lista« — kasnije »Riječkog N. L.« — počinje nova era u našoj politici. Oko njega se okuplja sve što naprednije misli i osjeća, on postaje propovjednik narodnog jedinstva Srba i Hrvata, kako ga je već nekoliko godina prije Supilova dolaska stao propovijedati »riječki lav« Erazmo Barčić vođa primorskih pravaša. Rijeka postaje utočište hrvatske opozicije protiv zloglasnog bana Kuena, u njoj se god. 1905 potpisuje rezolucija koja naznačuje epohalan preokret u politici Hrvata i Srba. Jedan od tvoraca te »Riječke rezolucije« je Frano Supilo, koji upravo zbog nje posta »cilj mržnji neugasivoj, ljubavi žarkoj cilj«. Nema naime u našoj historiji od potpisa »Riječke rezolucije« pa do svršetka svjetskoga rata ličnosti koja je nekima bila tako mrska, a drugima tako mila kako ličnost Frana Supila, tvorca »Riječke rezolucije« vođe »Hrvatsko-srpske koalicije« i uglednog člana »Jugoslovenskog odbora«, koji svrši svoj život u naponu muževne snage u Londonu 25 IX. 1937. Tijelo mu je bilo spaljeno, a pepeo, po našem oslobođenju i ujedinjenju, prenesen u domovinu, koju je žarko ljubio i za koju se sav žrtvovao.

—o—

Prigodom dvadesetgodišnjice žalosne smrti tog krupnog čovjeka u našoj novijoj historiji prilično se pisalo, ali nije dovoljno, jer mlađi naš naraštaj iz svega toga ne može sebi stvoriti prave slike toga vidovitog političara. Dapače, mnogi će mlađi čitajući neke članke o Franu Supilu lako pomisliti, da je on bio nekakav tjesnogrudni hrvatski ekskluzivista poput Jozue Franka i njegovih sumišljenika. Neke su naše novine iznijele ovih dana ono što je o pok. Supilu napisao god. 1917. njegov prijatelj W. Steed; zagrebački »Jugoslov. Lloyd« i beogradska »Javnost« donose lijepe članke o velikom pokojniku, ali mlađem naraštaju trebalo bi prikazati iscrpnije i opširnije ličnost koja je gotovo dva decenija davala obilježje politici u bivšoj Hrvatskoj. Među ostalima napisao je ovih dana u splitskom »Nova Doba« dr. Krunoslav Bego par članaka o Franu Supilu. Članci su pisani lijepo i sa mnogo topline, ali nekako odviše tendencijozno te bi mogli neupućenog čitaoca lako zavesti da stvori krivu sliku toga našeg političara, kome je danas u nas malo ko ravan.

Tako je malko nejasno što g. Krunoslav Bego misli kad kaže da je Supilo bio »Katazohen političar trojedne Kraljevine«, kad se znade da se on bavio politikom čitavoga našeg Juga. »Ja radim — veli on sam god. 1909. — na hrvatskosrpskom jedinstvu i uvjeren sam da nitko neće moći to jedinstvo uništiti«. Kakav je on bio jugoslovenski integralac, vidi se — koliko se to moglo prije rata izraziti — u svakom broju »Novog Lista«, a osobito iz njegova odgovora goričkoj »Vedi«, koja je god. 1913. povela anketu o jugoslovenskom pitanju, gdje se on izražava za jedan književni jezik na slovenskom Jugu.

Dr. K. Bego priznaje da je Supilo, istina bio žarki pristaša ideja jedinstva Srba i Hrvata, ali je jasno uviđao da se preko historijskih činjenica ne može proći, a takova jedna činjenica je hrvatska narodna i državna individualnost.

U zadnje se vrijeme odviše ističu nekakve individualnosti, pa je i g. Lj. Davidović rekao da u nas postoje tri historijsko - kulturne individualnosti. Međutim kad bismo htjeli potanje analizirati, našli bismo barem dvostruko više takvih individualnosti, pa je bolje da držimo s potpisnicima »Krfske deklaracije« da je naš troimeni narod jedan isti po krvi, po jeziku govornom i pisanom, po osjećajima svoga jedinstva, po kontinuitetu i cjelini teritorija, na kojoj nepodvojeno živi, i po zajedničkim nacionalnim interesima . . .«

Tu je deklaraciju u julu god. 1917. dr. A. Trumbić potpisao, a Frano Supilo ju je oduševljeno pozdravio i sa N. Pašićem se tada pomirio. Preko te činjenice g. Bego, a i neki drugi, prelazi, a samo ističe kako je Supilo došao u sukob s »Jugoslov. odborom« i sa Pašićem te navodi i Supilovo obrazloženje zašto istupa iz »Jug. odbora«. To obrazloženje je ovih dana prvi put štampano u »Novom Doba«. ali mislim da neće pogoditi cilja. U »obrazloženju« se jasno vidi da Supilo počinje malaksati, pisano je prilično smeteno, kontradiktorno . . . Bolest, koja ga napokon shrvala, počela je djelovati, a drugovi i suradnici Supilovi u emigraciji mogli bi o tom i više govoriti . . . Slažem se s g. Begom da Supilo po svojoj umnosti i pronicavosti i dalekovidnosti dolazi odmah dr. A. Starčevića. Ali što će na to različiti Argusi, gojenci Hrvat. prava, Hrvatstva, Hrv. krune, Hrv. Dnevnika, Riječkog glasnika i Prave Crvene Hrvatske? Što će oni koji smatraju »Riječku rezoluciju« izdajom hrvatskog naroda, a » oborbana« Supila, vođu »mladomadžarona« i peštanskih »mamelukа«, riječkog »framasona« — izdajicom i tuđinskim plaćenikom?

Što će napokon na taj Begov hvalospjev i bivši pretsjednik »Jugoslov. odbora«, koji pišući svoje memoare i govoreći o »Riječkoj rezoluciji« ni jednom jedinom riječju ne spominje jednoga od glavnih njezinih tvoraca — Frana Supila?

Mi koji smo ga vijenili za života i slijedili ga u politici i — da budemo malo neskromni — surađivali u njegovom »Novom Listu«, — cijenimo ga jednako i danas i držimo da je oslobođenjem i ujedinjenjem Srba, Hrvata i Slovenaca oživotvoren i ideal Frana Supila, ma šta mislili i govorili oni koji su ga dok je živio blatili, kleli i mrzili.

P. J. G.

Kralj modernih gusara

Borbe Brik Bradfordasa kraljem gusara Brokom

SPORT ističe kazna 15 oktobra »OSVITU«!

Teška, zapravo najteža kazna, koja uopće može da se primjeni na jedan klub, to je suspenzija. Suspenzija igrača je najveće plašilo u sportu, a suspenzija kluba je najveće zlo, koje može da zadesi takav klub.

Zbog već poznatih nam sportskih incidenata i afera, koje su svojevremeno bile zainteresovale sve športiste u državi, iako se dokazalo, da su tadašnji funkcijoneri »Hajduka«, a ujedno i SNP-a imali po srijedi svoje prste«, »kraći kraj« je tada izvukao naš Osvit. U doba kada je »Osvit« sigurno »maršira« ka svome priželjkivanom cilju, **zaustavljen je jednim kukavičkim načinom onih, koji su mu zavidjeli i sa strepnjom gledali na njegove sve veće, jasnije i sigurnije uspone.**

Taj sportski skandal ostaće zauvjek najveća mrlja u analima onih radenika koji su se poslužili najneumjesnijim na činom, da napakoste Osvitu i razvitku športa u Šibeniku.

Kako i zašto je šibenski Osvit onemogućen bio u kvalifikacijonim utakmicama za ulazak u ligu, svi znamo. Komunikej uprave Osvita proužio je sportskoj javnosti u državi da u vezi sa iznešenim detaljima dade i stvori svoj ispravan i pošten sud. Ali i pored toga na zaprepaštenje čitave javnosti, najviši športski forum suspendirao je Osvit. JNS je ispitao slučaj uputivši u »zaraćena« mjesta svoga delegata, koji je dokazao i krivicu potsaveznih funkcijonera. Onda se još vjerovalo da će Osvit iznijeti najznačajniju i najveću pobjedu baš na tom polju, ali . . . **JNS nije mogao preći preko kažnjivog napadaja na potsaveznog funkcijonera g. Krstulovića,** koji je bio delegiran sa strane najvišeg foruma, da prisustvuje revanš - kvalifikacijonoj utakmici Osvit—Sašk u Šibeniku. To je eto bio razlog zbog kojeg se kaznilo Osvit i izrekla suspenzija nad Osvitovim igralištem.

Kroz čitavo to vrijeme šibenčanima su bile uskraćene priredbe većeg stila. Simpatizeri plavih mjesecima su čekali na veliki dan, kada će opet, svi bez razlike, poduprijeti moralno i materijalno Osvit, koji je u toj nejednakoj kim borbama sa Splitskim klubovima?

Trebalo bi i mi smo čvrsto uvjereni da će nova jedanaestorica plavih svim silama se za to založiti.
redovima odgojili i izgradili u takve nogometaše za kojima se danas jagme klubovi a la Hajduk i Hašk!

Prema tome Osvit će nam se pretstaviti sa novim mlađim silama. Hoće li Osvitu s novim igračima uspjeti da održi i zadrži dosadašnje mjesto u teš borbi toliko stradao i bio potučen.

Dugo se čekalo na to. Veliki dan je blizu, **jer 15 oktobra konačno ističe kazna Osvitu.** Još par dana i mi ćemo opet vidjeti simpatične plave na djelu.

Primjetićemo nažalost, da u timu više nema Ratka, ni Peričića, pa ni Joze. Gubitak je to za Osvit neprocjenjiv i nenadoknadiv. Nas, medjutim nebi smio smetati njihov odlazak iz Šibenika. Svi bi smo morali naprotiv biti ponosni, **što je Šibenik dao našem nacijonalnom športu takove igrače.** Ni Osvit nebi trebao zbog toga očajavati, jer su se sva trojica u njegovim

Osvitu, kao što smo već spomenuli ističe kazna 15 oktobra, **međutim suspenzija na igralište ostaje sve do kon ca ove godine.**

Prema tome Osvit ne može prirediavati utakmice na svom terenu do tog roka.

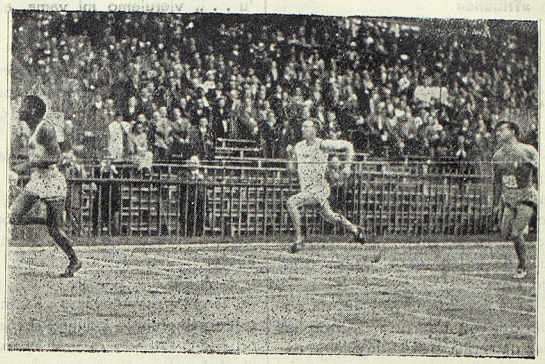
Ali Osvitu je potreban što veći broj utakmica u samome početku. Novi tim treba da se uigra i već na prvoj utakmici pokaže svoju snagu.

Zato bi se uprava Osvita trebala o bratiti upravi JRŠK »Šibenika«, da joj ova dozvoli prirediavanje utakmica na njihovom terenu u Crnici.

U ovakovim slučajevima nebi trebalo da zasmeta eventualna klupska netrpljivost ni rivalstvo, već na bazi drugarstva, da se u prvom redu imaju u vidu interesi športskog napretka našega grada.

Mi međutim sumnjamo da nešto takova između Osvita i JRŠK-a »Šibenika» postoji, te se nadmo, da Osvit neće naići na nikakve poteškoće u tom pogledu.

-mat.-

Crnac Ben Johson postigao je novsvjetski rekod u trčanju na 100 m. kroz 10.2 sek. na student. olimpijadi u Pa-rizu.

Čehoslovačka športska štampa proriče nam „sigurnu pobjedu nad Poljskom"!

(Od našeg stalnog dopisnika)

Prag, 4 oktobra.

Nakon nedjeljne velike igre, športski duhovi se još nisu primirili. I danas još u Pragu, ovaj susret reprezentacija Čehoslovačke i Jugoslavije, predmet je raznih debata i komentara.

I sva čehoslovačka športska štampa vrlo opširno komentariše nedjeljnu borbu bratskih naroda.

Svi su se ali složili u jednome, da ističu, **da je vrijednost jugoslovenskog futbala silno porasla!**

List »Prager Montagblatt«, donosi pod naslovom »Srećno izvojevana pobjeda«, da je čekoslovačka reprezenta cija zabilježila pobjedu, ali ne i uspjeh **Jugoslovenska reprezentacija zabilježila je takav uspjeh, koji će odjeknuti u čitavoj Evropi.**

»Rane Novine«, donose: Nije mnogo nedostajalo pa da nas Jugosloveni pobijede usred Praga! **Ne samo u tehničkom nego i u taktičkom pogledu dostigli su Jugosloveni nivo srednjoevropskog futbala!**

List »Azz«, u opširnom izvještaju podvlači, da Čehoslovaci nemaju razloga da se vesele nakon ove mršave pobjede. **I pored poraza od 5:4 jugosloveni su sjajno reprezentovali jugoslovenski futbal!**

Ponedjeljnik« mnogo hvali brzinu i izdržljivost jugoslovenskih igrača. **Jugosloveni sa sigurnošću bi trebali računati na pobjedu nad reprezentacijom Poljske.**

U istom smislu pišu i ostali čehoslovački listovi, koji ističu jednoglasno ve liku vrijednost jugoslovenskog futbala

R. Čokić.

»SOLIN PRED LIKVIDACIJOM!

Prema vijestima koje smo dobili iz Solina, tamošnji JSK »Solin« nalazi se pred likvidacijom. Današnji igrači »Solina« prijaviće se za splitske klubove »Hajduk« i »Split«.

»Solin« je uvijek pretstavljao jednu vrlo jaku momčad, koja je na svom terenu zadala mnogi udarac splitskim klubovima, a isto tako i šibenskom Osvitu.

Brlo začuđuje ova nenadana odluka vodstva »Solina«, i likvidacija jednog od boljih prvorazrednih klubova JNSa.

(b)

PODLISTAK

„Dan njemačke umjetnosti" u Münchenu

Lični utisci našeg dopisnika.

Kada čovjek dodje u taj lijepi, glav ni grad Bavarske, kao da odmah osjeća posvuda lepršavi, sveti dašak umjet nosti. Svaka ulica, svaki trg i gotovo svaka zgrada Münchena svjedoče o plemenitom duhu umjetnosti. Mnogobrojni kipari i slikari iz čitavog svijeta boravili su već u svrhu usavršavanja svoje umjetnosti u Münchenu, čije aka demije i galerije uživaju svjetski glas. Ni jedan drugi njemački grad nije zato bio podesniji za održanje »Dana njemačke umjetnosti« i da pod svoje okrilje primi i novi, ogromni »Dom nje mačke umjetnosti«, kao upravo taj pre divni umjetnički grad na obalama Isara.

Adolf Hitler — i sam jedan od umjetnika, koji je živio i djelovao u tom gradu — podijelio je Münchenu počasni naziv »Grad njemačke umjetnosti«. Istovremeno nosi München i službeni naziv »Glavni grad pokreta«, budući da je u njemu rodjen veliki nacionalsocijalistički pokret Hitlerov i tu su se odigravale prve povijesne borbe Činjenica, da je izlazište sijelo nacionalsocijalističke revolucije ujedno i središte umjetničkog života Njemačke, što po volji Hitlerovoj treba uvijek da ostane, nije samo puki slučaj. Ona ne pretstavlja samo kakav isprazni simbol, nego i duboku spoznaju ukorjenjene povezanosti nacionalsovijalističkog svjetskog naziranja s njemačkom kulturom i njenim najljepšim i najizražajnijim oblikom očitovanja: umjetnošću.

Kako je predstojnik njemačke stranačke štampe, dr. Otto Dietrich, u svom vrlo zanimljivom govoru pred zastupnicima štampe ozbiljno izjavio, »izložili su sada politički kulturni barbari — kako se u mnogim dijelovima inozemstva nazivalo nacionalsocijaliste — svoje barbarstvo i proizvode svog naime danas od svega tudjeg, od počitavom svijetu na ogled. I zbilja, tko danas vidi taj divni »Dom njemačke umjetnosti«, koji je Hitler dao podići, u njegovim plemenitim i otmjenim lini jama, tko prodje njegovim svijetlim dvoranama i hodnicima i promotri u njem izložena krasna djela današnjih njemačkih umjetnika, taj mora doista da skine kapu pred tim »kulturnim barbarima . . .« Da, to je zbiljska i prava umjetnost u najboljem smislu ri ječi, to je čist i savjestan rad, nošen najvećim idealizmom, ali ujedno pove zan i živim realizmom! Tu se nasladjuju i oko i duša čovjeka, koji ljubi ono, što je lijepo. Pa iako tu još nisu zastupani nikakvi veliki geniji, to se ipak današnja generacija Njemačke nalazi nesumnjivo na najboljem putu do velikog umjetničkog stvaranja, koje će jednog dana opet usrećivati čitav svijet.

Njemačka umjetnost oslobodjena je naime anas od svega tudjeg, od pogibeljnih utjecaja i od svih bolećivih pojava poslijeratnog vremena, kao futurizma, kubizma, impresionizma, dadaizma itd. sa svim njihovim odurnim proizvodima, koji su vrijedjali osjećaj svakog zdravog čovjeka. Ona danas crpe opet svoju snagu u cijelosti iz narodne duše i njenih najdubljih osjećaja, iz žive, vesele i život potvrdjujuće prirode i njenih vječnih zakona, dakle iz praizvora sviju zbilja lijepih ljudskih djela.

Takva umjetnost je zdrava u jezgri, jasna i lijepa, pa ona zato i ima veliku budućnost pred sobom, jednako kao i snažni i poletni njemački narod, koji je opet spoznao svoj visoki kulturni poziv u svijetu i našao opet svoj put, koji je bio prekinut samo povremeno . . .

(Nastaviće se.)

Priča »Tribune«

Pier Matković

Selo plače . . .

(Nastavak 1)

— Neugodno mi ljudi, vjerujte. Pisao mi sinovac, znate da s takvim ljudima treba u rukavicama razgovarati, promjeriti svaku riječ i pripaziti na sva ki pokret. Inače, čovjek lako na sebe navuče po kojeg vraga, da ga osjeća do smrti.

— Želiš li valjda, Jevrosime, da gospodin izaslanik ode od nas, a da nas ni riječ ne zapita, da otputuje, a da nas i ne sasluša. Tu sramotu selo nikada sa svog obraza nebi moglo da opere.

— Tako je Sivonja! Selo nam ubogo, ali pošteno. Primam se časti. Ali bar trojica da su uz mene, da idu sa mnom kao svjedoci. Ostali neka iziđu pred krčmu Vasilja Orline, da vidi gospodin izaslanik, kako je čitavo selo izišlo da ga pozdravi.

Dogovorili su se da će s Džakulom poći Gavrilo Sivonja, Mavro Kukolj i Strahinja Car.

Uputili se ljudi preko puta, pa unišavši u krčmu nazvali Boga Vasilju Orlini.

Krčma bila prazna, a gospodin izaslanik baš u samom uglu, stisnuo se, da ga jedva vidiš.

I Jevrosim Džakula sav ušao u se. Sitnim koracima prišao je k stolu, za kojim je, očito s apetitom, doručkovao gospodin Mavro Kukolj, Strahinja Car i Gavrilo Sivonja, otšuljali se za njim kao sjenke.

Jevrosim Džakula razvukao usne na osmijeh, izblijedjelu crvenkapu s poštovanjem dohvatio koštunjavom rukom, otkrio prosedu glavu, nakašljao se, pa izgovorio.

— Dobro došli, ugledni gospodine! Dobro došli u Grlenicu!

— Dobar dan! . . . Kako ste?

— Eeee . . . valaj slabo gospodine. Kudgod se okrenete krš. Tek u po kojem dolu posijali vam mi pšenicu, pa ništa . . .

— Kako ništa, a ove godine rodio i kamen.

— Bog da vas dugo održi na živo-

tu . . ., vjerujemo mi vama, ali ovo selo kao da je ukleto . . .

— Ukleto!? . . .

— Ma eto tako nešto. Siromašno, mi, gospodine, i od Boga zaboravljeno. Najprije uništio grad, pa otukao žito i pšenicu. A ono, što je ostalo izgorilo na suncu, pa jedva da smo i snop poželi.

— Sirote! . . ., sažalio se gospodin.

Džakula pogledao Sivonju, Sivonja Cara, a Car Kukolja. I kao da se razumiješe.

— A i to nije sve gospodine, upadne Sivonja, oskudjevamo vodom. Presušile nam čatrnje i bunari skapavamo od žeđi. O nama se vodi upravo tolika briga, kao da nas i nema.

— I gladni smo gospodine, umješa se Car, gladni vjerujte. A pomoći ni otkuda.

— Nego ovaj, znate što . . . ulagujući se reče Džakula . . . da vi onako s vaše strane rečete tamo negdje gdje se mora kazati . . . onako prijateljski, par riječi za naše selo. . .

— Ja . . . Ta ljudi božji, šta vam ja mogu? Ja sam isto tako siromah čovjek, kao i vi ovdje . .

Car i Kukolj približili glave jedno drugome, pa poveli potiho ovaj razgovor:

— Vidi ti njega, kako se samo pričinja. Čovjek bi mu skoro povjerovao, da je siromah.

— A kad tamo poslali ga, da ispitaju tačnost naših žalba i naših molba, da se pomogne selu.

— E, a misli on, da ga mi nismo prepoznali. Msli on, da mi nismo otkrili njegove namjere. Želi on da nas iskuša, da se uvjeri o istinistosti naših navoda, pa da onda podnese gospodinu ministru referat o svemu . . .

(Nastaviće se)

NEMA NI KAPI!

Šibenik, 6 oktobra.

Jutros pred senatom Okružnog suda, kome je pretsjedavao savjetnik g. **Slavić** vodjena druga interesantna rasprava. Tužen je Nikola Dobrota težak iz Bratiškovaca, skradinske općine, što je u Drnišu išao od krčmara do krčmara i nudio na prodaju crno i bijelo vino, pod izlikom da izmami kaparu.

Dobrota je uzeo u Bratiškovcima dva uzorka, jedan crnog, a drugi, bijelog vina, prvorazredne kakvoće.

— Ko ga nebi kupio? — govorili dr niški trgovci, — kad onakvog vina nijesmo davno okusili! —

I Dobrota je prodavao vagone tog dobrog vina — koga nije imao — a us to pridigao od svakoga kaparu po 500 dinara.

Tako je on »pazario« u Kninu i oštetio razne trgovce i krčmare.

Kad bi došao rok za isporuku vina, onda bi Dobrota brzojavio krčmaru:

— Bino prodano, kaparu vraćam! —

Krčmari se ljutili, što im je izmaklo tako dobro vino, ali eto tješili se što će uskoro stići kapara. No ta upravo nije dolazila, pa je naš Dobrota svršio pred sud.

— Šta imaš da kažeš u svoju obranu? — pitaju ga suci.

—A ništa — — — eto ogriješio —

Sud ga je osudio na 5 mjeseci strogog zatvora i da plati trgovcima i krčmarima uzete im kapare.

MALI OGLASNIK

DO 15 RIJEČI DIN 6·—, SVAKA DALJNJA RIJEČ 25 PARA

AKO JE ADRESA U UPRAVI DINARA 8.—

ZA PISMENE PONUDE TREBA POSLATI DINARA 2.— U MARKAMA

OGLASI PLAĆAJU SE UNAPRIJED (OVRŠTAVA SE I URAČUNAVA NAJMANJE 2 PUTA)

PRIOPĆENO PO RETKU DINARA 10.— OGLASI PO TARIFI

Male oglasnike za naš list primaju naše administracije svakog dana najkasnije do 2 sata poslije podne

Administracija u Šibeniku: ul. Ante Šupuka

Prodaja

Klavir »Stingl-Wien« kao novi prodaje se jeftino. Obratiti se upravi.

Prodajem jedan ribarski brod sa motorom »Deutz« 20 hp. glinkopf nosivost 8000 kg. Obratiti se na redakciju pod br. 1001 — 2

RAZNO

OGLAS

za prikupljanje ponuda.

Tehnički Odeljak pri Sreskom Načelstvu u Šibeniku dana 16 oktobra 1937. god. prikupljat će ponude za popravak stare školske zgrade u Preko.

Predračunska svota iznosi Din. 13.500

Predračun i uslovi mogu se vidjeti svakog radnog dana u kancelariji Odeljka.

Iz kancelarije Tehničkog Odeljka teh. br. 4463-37. 1015—3

Tečaj engleskog jezika. Udruženje Prijatelja Velike Britanije i Amerike otvara 15 o. m. tečajeve engleskog jezika za djecu i odrasle. Upisivanje se vrši svakog ponedjeljka, srijede i petka od 19—20 sati u društvenim prostorijama (prizemlje Hotel de la Bille)

Stanovi

Magaza u prizemlju četverospratne zgrade, na uglu ulica Visiani-Semonić, presvodjena opekama, iznajmljuje se jeftino. bro. 1003-3.

Sobu veliku mebliranu sa pogledom na šibenskom kanalu, na lijepom položaju grada unajmljuje se odmah boljem gospodinu. Obratiti se upravi lista br. 950.

ROMAN »TRIBUNE«

ABEL BELSTROM:

Crni plesač

POVIJEST JEDNE TAJNE

(Nastavak 5)

Marion Canning se polako okrenu, kao da se teško odvajala od tog prizora, i spusti u jednu naslonjaču. Položi glavu na naslon i zaklopi umorne oči. Ruke joj se opružiše niz tijelo i ostadoše nepomično u tom položaju. Prođe tako nekoliko trenutaka . . .

Disanje joj postade duboko i ravnomjerno.

Pritajivši se na svome mjestu doktor ju je pažljivo posmatrao: crne kolobare pod očima, žućkasti uveli sjaj kože, nervozno zgrčene prste . . .

Što je ova protekla noć značila sve za tu divnu i ponosnu ženu! . . . Jedna noć uzbuđenja — i ni najveća bri žljivost nije mogla izbrisati tragove umora i starosti. Toliko je ljubavnika milovalo to lijepo, njegovano lice dugih trepavica i strasnih usana a da nijedna bora nije ostavila znaka! I eto, sada, jedna ovakva noć značila je više u životu lidy Marion Canning nego čitav niz godina.

Koliko je godina moglo biti toj ženi? . . . Začudo, odgovor se ovog puta nametao tako lagano i sigurno, bez uobičajenih sumnja i protivrječnosti. Ovo izmoreno, izmučeno lice... ne, nije moglo biti nikakve sumnje. Če trdeset i druga, možda i više . . .

Doktor pomisli da je usnula. Bila je valjda umorna od noćašnjeg nespavanja. Cijelo jutro prinosila je ustima svoj maleni rupčić od batista da sakrije zijevanje. Zaboga! U ovo oba lady Canning običavala je još da spava.

Oprezno se diže i htjede da pođe prema vratima vrta, ali ne učini nijedan korak. Marion Canning se pomače i polagano otvori oči.

— Kamo ćete doktore?

— Psst, spavajte samo dalje! . . . Malo odmora dobro će vam doći . . .

— O spavanju nema ni govora — reče ona uspravivši se. — Ostanite ov dje i pričajte o čemu ste upravo razmišljali . . . Promatrala sam vam kroz trepavice. Čini mi se da je doktor O' Konor oko nečega razbijao svoju glavu !

Doktor je posluša i sjede.

— Vi čitate misli, Lady Canning! — reče on — Upravo sam razmišljao o svojim cipelama. Zamislite da i moje cipele nekoga zanimaju! Jutros, kada kad sam — —

— Ostavite, ostavite! — prekide ga ona žustro. — Sigurno opet kakva duhovitost! Ali sada ima važnijih stvari. Vaše cipele su bez sumnje ono posljednje što vrijedi pažnje na ovom svijetu.

— Potpuno se slažem — odvrati doktor uslužno. — A što bi po vašem mišljenju, lady Canning, zaslužilo naj više pažnje na ovom svijetu?

— Smrt lorda Kelvina. Zar nije neobično da se neko iznenada digne usred partije preferansa i prekida igru — da bi sebi ispalio hitac u glavu?

— Opet se vraćamo na istu temu!

— Pa da, pošto tvrdite da stvar razumijete, ali je nemožete objasniti!

O'Konor zdvojno sklopi ruke.

— Dragi Bože, što ste vi žene čudnovate! . . . Izvjesne stvari ne možete razumjeti — ili još bofje: nećete da shvatite — ako nisu po vašem ukusu! . . . Zar vam ne ide u glavu da se lord Kelvin mogao odlučiti na onaj čin — bez oproštajnih pisama i drugih lijepih, ali priznih gestova? . . . Da se onako hladno i naglo oprosti od ovog našeg dosadnog svijeta, prozaično i bez trunka sentimenta?

(Nastaviće se)

ŠIRITE „TRIBUNU"!

Svaki pretplatnik našeg lista osiguran je za slučaj smrti ili trajne nesposobnosti na 20.000 dinara.

U sutrašnjem broju donijećemo tekst police osiguranja da li se svaki naš čitaoc uvjerio u istinitost ovog osiguranja.

Direktor HAMILKAR VITALIJANI — Glavni i odgovorni urednik: BRUNOSLAV J. LORINI — Štampa: »Štanik« Sibenik (Zastupa: H. Vitalijani)